

[Nathalie Lind.]

ninger, nok giver én en fornemmelse af, hvad det er, man siger imod. Man siger bl. a., at ophavsretten er gået over gevind, og siger, at indskrænkningerne må ske således, at det bliver åndsværkforbrugerne, et nyt ord, ikke skatteyderne, der kommer til at betale. Samtidig — og det synes jeg er det mest bemærkelsesværdige — har man en udtalelse, der lyder som en beklagelse over, at det ikke inden for en overskuelig fremtid vil være muligt helt at afskaffe ophavsretten.

For at afklare begreberne mener jeg derfor, at det er nødvendigt direkte at spørge fremskridtspartiet: hvem mener man at eneretten til kunstneriske frembringelser tilhører? Er det den, der har skabt dem, eller er det samfundet? I venstre mener vi, at det er den enkelte, der har frembragt værket, der har og fortsat skal have ejendomsretten til det. Det er vort helt faste udgangspunkt. Vi benægter ikke, at den tekniske udvikling eller andre ting kan tilsige, at der er brug for justeringer. Der er yderligere en række praktiske spørgsmål, der skal løses, det har både ministeren og socialdemokratiets ordfører jo været inde på.

Jeg er glad for at høre, at ministeren snart vil komme med et lovforslag på grundlag af betænkningen fra 1974. Spørgsmålet om fotokopiering til undervisningsbrug, spørgsmålet om udsendelse i skoleraadio og skole-tv, presseklip m. v., det er ting, der trænger sig på her. De forslag, vi hidtil har set, har jo bygget på, at der skulle findes en ordening, enten ved en frivillig licens, en aftalelicens eller gennem en tvangslicens. Dét er det jo ganske givet, at det bygger på, at ophavsmændene har en ret, og så må man finde en aftale med dem, således at de på en anden måde får et vederlag for, at deres produkter anvendes.

Et andet spørgsmål, som jeg nok mener vi kunne diskutere her, er, hvor vidt vi skal fortolke de gældende regler. Jeg nævnte den tekniske udvikling. Man kunne også rejse spørgsmålet, hvis det er et kollektiv, lad os sige et kollektiv på over 100 medlemmer, der har ophavsretten, og en enkelt medvirker i et sådant kollektiv eller måske er vikar, trådt ind på grund af sygdom. Er det da rimeligt, at man også enkeltvis skal kunne påberåbe sig ophavsretten?

Et andet problem, som vi mener man skal diskutere, er, om man ikke oftere ad aftalevejen i forbindelse med ansættelse inden for det offentlige skulle træffe aftale om, at ophavsretten til de præstationer, som er en følge af ansættelsen eller ligger i direkte forlængelse af den, opgives ved ansættelsen, således at det offentlige også ad andre kanaler kan udnytte dem.

Vi ser gerne fra venstres side, at man går videre ad denne vej. Det er ting, vi gerne vil have undersøgt og oplyst.

Jeg vil slutte med igen at rette dette spørgsmål til fremskridtspartiet: hvad ligger der virkelig i ordene, at man må acceptere, at det inden for en overskuelig fremtid ikke vil være muligt helt at afskaffe ophavsretten? Er det virkelig fremskridtspartiets ønskemål, at den enkelte ikke fortsat skal have ejendomsretten til de åndsprodukter, der bliver frembragt, ja, så må vi nok sige, at så har vi her fået et klart eksempel på nøjagtig det modsatte af, hvad fremskridtspartiet ellers taler om. Her vil der så være tale om en klar socialisering. Kunstnerne må retteligt set i lige så høj grad som andre borgere her i landet, som den, der ejer en fabrik, en butik, et skib, et parcelhus eller et patent, have krav på, at det, de har frembragt, har de eneretten til.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Den radikale gruppe kan ikke støtte det forslag til folketingsbeslutning, der er fremsat af fremskridtspartiet. Jeg er enig med ministeren, når han gør opmærksom på det store arbejde, der er foregået både på internationalt og på nordisk plan. Jeg er helt sikker på, at vi er i gang med en rimelig revision, og det glæder mig, at vi i næste folketingssamling kan komme ind på en drøftelse af hele ophavsretsloven. Men forslaget til folketingsbeslutning giver mig anledning til at komme med nogle principielle betragtninger, som delvis er fremkaldt af de sidste dages hændelser.

Loven om ophavsret er en beskyttelse af det, som kreativt begavede medlemmer af samfundet frembringer. Beskyttelsen sker på to områder. Der er beskyttelsen med hensyn til de økonomiske virkninger, der følger med frembringelsen af f. eks. et litterært værk, udførelsen af en rolle i tv, i en film eller på anden måde, men også beskyt-